

ה"ת 22/08 - 38864 אכ"ל חוף להב 433 נגד בהא עטאליה, אסיל �טאליה, סאלח עטאליה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 22-08-38864 אכ"ל חוף להב 433 נ' עטאליה ואח'
תיק חיצוני: 484369/2021

בפני	כבוד השופט אחсан כנעאן
מבקשים	אכ"ל חוף להב 433
נגד	
משיבים	1. בהא עטאליה 2. אסיל עטאליה 3. סאלח עטאליה ע"י עווה"ד ג'וליאן חדאד

החלטה

לפני בקשה להורות על הארצת מועד להחזקת בתפוזים, שתפסה המבוקשת - ייחידה החקורת לאכיפה כלכלית - בעת פשיטה על המשיבים.

רקע כללי:

המשיבים חשודים במגוון עבירות כלכליות: הלבנת הון, העלמת מס, הונאה וחיזוף, עבירות על חוק המע"מ ועוד.

החקירה הייתה בשלבים מסוימים סמייה ובאחד פרבזואר היא הפכה להיות גלויה. בעת הפריצה של החקירה, בוצעו מעצרים ונפתח רוכש, בין היתר, חשבונות בנק, מסמכים, שני רכבים טלפוניים ניידים מסמכים ועוד. כתע מעברו מ- 180 ים, מיום התפיסה, מבקשת היחידה החקורת להאריך את תוקף התפיסה בעוד 180 ימים. לטענתם הרוכש יהיה דרוש בהמשך בין אם כראיה בהליך פלילי שיוגש בהמשך ובין אם לצורכי חילוט.

המשיבים מתנגדים לבקשתם. הם ממקדים את התנגדותם לרכוש שהוא כסף, רכבים וטלפונים ניידים. לגבי ראיות אחרות כגון מסמכים או חותמות הם אינם מתנגדים.

הכרעה ודין

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ביום 24/8/22 שמעתי את טענות הצדדים. לאחר ש שקלתי את טענותיהם ועיינתי בדו"ח הסודי שסומן על ידי בם/1, וכן בחומרីי חקירה שהובאו לשפטתי נחה דעתיכי כי דין הבקשה להתקבל במלואה. אדון בטעמי ההתנגדות כסדרן אך תחילת אייחד מספר מילים להליר של תפיסת רכוש.

סעיף 32 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש, תשכ"ט - 1969 (להלן: הפקודה)] קובע ותוña את תכליות התפיסה של חפצים כדלקמן:

"רשי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ בעברה, או עומדים לעבור, עיריה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עיריה, או שנית כScar بعد ביצוע עיריה או באמצעותו".

על פי ההחלטה תפיסה יכולה לשרת מספר תכליות: "תכלית מניעת ביחס לחפץ העשו לשמש לביצוע עיראה שטרם בעברה [...]; תכלית ראייתית - אם החפץ עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עיראה; או תכלית של חילוץ - אם בחפץ נעשה שימוש לצורכי עיראה, או שנית כScar بعد ביצוע עיראה או באמצעותו לביצועה" (רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל, פס' 10 והאסמכתאות שם [פורסם בנו] (7.4.2009); בש"פ 5564/14 אהוד טננבאום נ' מדינת ישראל [פורסם בנו] (18.9.2014); בש"פ 8793/12 מדינת ישראל נ' אברהים סעדי [פורסם בנו] (17.12.2012)).

המועד להגשת הבקשה

טענה ראשונה שבפי המשיבים, היא שהבקשה הוגשה באחור לאחר שהסתינו - 180 ימים בהם יש למשטרה סמכות לתפוס רכוש ללא אישור בית המשפט. צווי התפיסה ניתנו ביום 17.2.2022 והבקשה להערכת תוקף התפיסה הוגשה ביום 17.8.2022, אחור של יום, על פי הנטען מטעם המשיבים.

סעיף 35 לפקודה קובע:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך לחפץ לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחריר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

החוק אינו קובע מתי יש להגיש את הבקשה. אולם, ההגיון מהיבר כי יש לשאוף, שכן כי הבקשה תוגש לפני מועד סיום - 180 ימים, על מנת לאפשר לבית המשפט לקיים דיון, לפני תום מניין הימים, ועל מנת לפחות כמה שפחות בקניין המשיבים, במידה ובית משפט לא יעדתר לבקשתה. אם תאמר אחרת, הרי באופן מלאכותי נמצא כי הארכנו את

המועד הקבוע בחוק להחזקת תפוסים.

יחד עם זאת, במקרה של הגשת בקשה לאחר תום ה- 180 ימים מיום התפיסה, אין משמעות הדבר כי הדבר מוביל לדחית הבקשה על הסף. שומה על בית המשפט לשקל את הבקשה לגופה, להביא בחשבון, את עוצמת הראיות שהצטברו כנגד המשיבים, האם העתרות לבקשת תשרת את התכליות העומדות בסיסו הכללי המשפטי של תפיסת רכוש, את מידת האיחור והפגיעה במקריםים, את התנהלות הרשות החקורתת מבחינת קיודם החוקירה וביצוע פעולות חוקירה עד לאותו מועד ..

בעניינו מצאתי כי עוצמת הראיות כנגד המשיבים היא גבוהה, כפי שיפורט בהמשך. מדובר באיחור של يوم אחד והנזק שיגרם למשיבים הוא זניח לעומת הנזק שיגרם לאינטראס הציבורי משחרור התפוסים לידי המשיבים. יתרה מכך, הרשות החקור בעניינו לא שקטה על שמריה. היא פעלה ללא אותן היא בשלב החוקירה הסמי והן לאחר יציאתה לשלב הגלי. גם לאחר שחרור המשיבים, המשיכה הרשות החקורתת לבצע פעולות חוקירה אינטנסיבית, רבות ומוסיפות לצורך קיודם החוקירה ולכן הפגם שנפל הוא בטל בשישים לעומת יתר השיקולים. لكن דין הטענה להידחות ואף לא ניתן כי האיחור הקל בהגשת הבקשה, יהווה שיקול בקציבת מועד האורכה על ידי בית המשפט.

עוצמת הראיות והתקדמות החוקירה

כאמור לעיל כנגד המשיבים קיימں מסד ראוי ברף גבוהה, העולה בהרבה על חשד סביר. מאז מעוצר המשיבים ותפיסת הרכוש המסת הראייתי התעצם והחشد התגבר, בשל פעולות חוקירה שבוצעו על ידי המבוקשת. יתרה מכך, כנגד המשיב מס' 1 הוגש כתוב אישום בבית משפט המחויז בחיפה בגין עבירה של שחיטה באוימים. על פי החשד מדובר בעבירות מקור, הכנסות בגינה הולבנו על המשיב בדרךים שונות ומוסיפות, זאת כעולה מהדו"ח הסודי והמסת הראייתי עליו הוא מבוסס. לגבי עברת המקור נקבע בבני משפט המחויז כי קיימות ראיות לכואורה לביצוע העבירות דבר המחזק את החשודות בעבירות של הלבנת הון העומדות כתע על המדוכאה.

אוסיף עוד, כי מדובר בחקירה כלכלית בהיקף עצום ועל מנת לסביר את האוזן ההיקף המוערך הכולל מגע לסך של מיליארד שקלים, כאשר על פי החשד חלקם של משפטי אלו מגע לסך של 300 מיליון ₪. החוקירה היא מסועפת, חובקת עסקים וחברות רבים. היא כוללת מספר רב של חברות אחרים. היא מחייבת מעבר על אלפי מסמכים אם לא אלפי מסמכים, לרבות ביקורת של מסמכיו הנהלת חשבונות ובדיקה דוחות"ת פיננסיים ומطبع הדברים דורשת זמן ממושך.

אם נדמה לרגע תיק פלילי שגרתי ופשוט, כתמונה פאלם המורכב חלקים חלקים, שעלה הרשות החקורתת לאסוף את חלקיו ולהרכיב לכדי תמונה שלמה, הרי בתיקי פשוטה כלכלית מרכיבת, מספר החלקים הנדרש לצורך קבלת תמונה עולה לעיתים מספר שנים, מזה הנדרש בתיק שגרתי ופשוט. בשלב זה תן לומר כי הרשות החקורתת אספה מספר רב של חלקים והחללה להתקבל תמונה כללית אך עדין חסרים חלקים לצורך השלמת התמונה ודרשות עוד פעולות רבות ונוסף לצורך השלמת התמונה המלאה.

בע"פ 9788/03 **טופז נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(3) 245 עסק בית משפט העליון בקשר פלילי שהונע על-ידי פקיד בנק בכיר, הפועל מכוח תפוקתו כנאמן הציבור והשולט על מקורות מידע בבנק, אשר ניצל את נגישותו למידע חסוי הנמצא ברשותו כדי למעול בהיקפים של מיליון שקלים בסכמי לקוחות שהפקדו את כספו במוסד הבנקאי בנאמנות. מעילה זו נסתיעה באמצעות קשר פלילי שבחרו בו כמה קשורים, אשר תוכנן בתחוםם רב לפרט פרטiments באמצעות מעשי זיופ, מצגי שווה ופעולות תרמיט מורכבות. لكن העיר בית משפט העליון בכך כי "ההעברינות הכלכלית בתחום החברה והכלכלה היא לרוב מתחכמת, מסתיעת באמצעות מודרניים של הפקת מידע וקשה לגילוי." קושי זה הוא מובן בכך העובדה שהמהותה של הפשיעה הכלכלית היא לחתם כסות של פעילות עסקית כלכלית לגיטימית לצורך הלבנת כספים שהתקבלו מפעילות עברינית שמניבת הכנסה.

בשלב זה המבוקשת כאמור פועלת ללא זאת ויש לאפשר לה המשיך בחקירה בהתחשב במורכבותה.

טענות המשיבים כי יש לאפשר למשיבים להיחשף לריאות לאחר שבעה חדשים על מנת שלא יגbspו את הגנטם אין בה ממש. לא הבנתי מה הקשר בין שחרור התפוסים לבין גיבוש ההגנה. המשיבים יודעים בדיק במה הם מואשמים, הם מחקרו על כך תחת זהירות וראיות הוטחו בהם. لكن הם רשאים לפעול ולגבש את הגנטם כראות עיניהם. מכאן ועד חישפת חומרីי חקירה, שטרם הסתיימה, דרך ארוכה, ואין לאפשר להם זאת, מקום בו הם יכולים בעקבות כך לשבש את החקירה במיוחד במקרים בהם אינם עצורים.

המשיבים מליינים על כך שמיום 15.3.22 ועד היום הם לא זמינים לחקירה נוספת ולא הוטחו בהם הריאות הנוספות. מכאן הוא מבקש להסיק כי אין ריאות או שהיחידה החקורתה פעולה בראשנות ולא ביצהעה פעולות חקירה. אולם לאחר בוחנת את פעולות החקירה שבוצעו נוכחותה שהמצב רחוק מלהיות כך. כאמור הרשות החקורתה פעולה שלא אותן והחיש בוגדים המשיבים התחזק. משיקולי חקירה, שלא ניתן לפרטם, בחרה הרשות החקורתה שלא להטיח במסיבים את הריאות שנאנסו לאחר 15.3.22 עד להשלמת החקירה. אין להתערב בטקטיקה החקירתית בה נוקטת המבוקשת, במסגרת בקשה להארכת מועד להחזקת תפיסים, ויש להוtier ביד הרשות החקורתה את הגמישות המרבית ושיקול דעת רחב בניהול החקירה. העיקר שהמסד הריאתי, בשלב זה, הוא עצמתי, ואין לחשודים זכות להכתב לרשות החקורתה כיצד לנוהל את החקירה.

טלפוןינו הניידים

המשיבים טוענים כי מאוחר ולא ניתן טכנולוגית לפרוץ לטלפונים הניידים החכמים יש להורות על שחרורם לידי המשיבים. אין ממש בטענה. אם תצליח הרשות החקורתה לפרוץ לטלפונים הניידים הפוטנציאלי הריאתי הגלום בהם לא יסולא מפיו ועל כן אין להיעתר לבקשתה. נעשים ניסיונות לחדר לטלפונים אלו ויש לאפשר לרשות החקורתה למצות אפשרות זו.

אי גם ממש בטענת המשיבים כי מדובר במחשב כמשמעותו בסעיף 32 (ב) לפקודה, ולפי הוראה זו ניתן להחזיק בו לתקופה שלא עולה על 30 ימים. סעיף זה קובע:

"נתפס מחשב שאינו בשימושו של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שמננו נלקח במשך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשיי בית משפט שלום לצאות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא עולה על 30 ימים, ולחזור ולצאות על כך מעט לעת."

אינני פולס את האפשרות שטלפון חכם יענה להגדרת מחשב. יחד עם זאת, משלא ניתן להפריד את המחשב מדבר המגלם חומר מחשב קרי מהתוכן של הטלפונים, בשים לב כי המשיבים אינם מספקים את קוד הכניסה ואינם מאפשרים משיכת את חומרו המחשב, טענותם כתעת כי יש לשחרר את המכשירים לידים היא חסרת תום לב ועדיף אילו לא נטענה. لكن דין הטענה להידחות.

רכב האודי

לבסוף טוענים המשיבים כי לגבי רכב האודי יש לאפשר הפקדה של 30% מערכו נגד שחרורו, שכן התעורה בעיה בעריכת ביטוח כאשר המבטחת בבקשתה כי שמאו מטעמה יבדוק את הרכב. לאחר ששאלתי טענות הצדדים אני סבור כי בשל ערכו הנמוך של הרכב, כ- 36,000 ₪, ובשים לב לעצמה הריאיתית הגבוהה שנמצאה בתיק, במידה והמשיבים יפקדו בזמן סך של 36,000 ₪ בידי המבקש לשוחרר הרכב.

התוצאה

לאור האמור לעיל אני נעתר לבקשתה במלואה ומאריך את תוקף החזקת התפוסים לעוד 180 ימים נוספים, זאת בכפוף לאמר לעיל לעניין רכב האודי. תוצאה זו הגעתה לאחר שמצאתי כי קיים מסד ראוי בעוצמה גבוהה המבוסס את החשדות לביצוע העבירות שבבסיס החקירה, וכי המשך החזקת התפוסים משרת את תכליות התפיסה בין אם קריאות נגד המשיבים ובין אם בהמשך לצורכי חילוט.

זכירות בית המשפט תמציא העתק מהחלטה זו לצדים.

ניתנה היום, כ"ח אב תשפ"ב, 25 אוגוסט 2022, בהעדך
הצדדים.

